

มณฑลไห่หนานยกระดับอุตสาหกรรมมะพร้าว สู่ห่วงโซ่การผลิตครบวงจร มูลค่า 20,000 ล้านบาท

มณฑลไห่หนานมีต้นมะพร้าวปรากฏอยู่แทบทุกแห่ง ตั้งแต่ถนนในเขตเมืองไปจนถึงพื้นที่ชนบท ตั้งแต่ชายหาดบริเวณชายฝั่งทะเลไปจนถึงพื้นที่เนินเขาตอนกลาง ต้นมะพร้าวที่สูงตระหง่านช่วยสร้างร่มเงาสีเขียว เป็นบริเวณกว้าง ผลไม้เมืองร้อนชนิดนี้ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็น “พืชที่ทุกส่วนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้” ไม่เพียงแต่เป็น “ต้นไม้ประจำมณฑล” ของไห่หนาน เท่านั้น แต่ยังเป็นฐานสำคัญของอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเฉพาะและมีข้อได้เปรียบของมณฑล โดยมีมูลค่าผลผลิตประมาณ 20,000 ล้านบาทต่อปี

1. ความได้เปรียบจากธรรมชาติ: แหล่งผลิตมะพร้าวหลักแห่งเดียวของประเทศจีน

มณฑลไห่หนานมีประวัติการปลูกมะพร้าวมายาวนานกว่า 2,000 ปี โดยพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวของไห่หนานคิดเป็นร้อยละ 99 ของพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวทั้งหมดของจีน และเป็นมณฑลเพียงแห่งเดียวของจีนที่สามารถปลูกมะพร้าวในพื้นที่ขนาดใหญ่ได้

ปัจจุบัน มณฑลไห่หนานมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวเกือบ 600,000 ไร่ (250,000 ไร่) และมีผลผลิตมะพร้าวประมาณ 220 ล้านผลต่อปี โดยส่วนใหญ่กระจายอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก ได้แก่ เมืองและอำเภอเหวินชาง ฉงไห่ หลิงสู่ย และว๋านหนิง รวมทั้งพื้นที่ต่างๆ เช่น นครไห่โข่ว และนครชานย่า ในจำนวนนี้ เมืองเหวินชางมีพื้นที่ป่ามะพร้าวประมาณ 280,000 ไร่ (116,700 ไร่) ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 17 ตำบลของเมือง และมีผลผลิตมะพร้าวมากกว่า 200 ล้านผลต่อปี

2. พื้นฐานอุตสาหกรรม: การพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่า 20,000 ล้านบาท

ปัจจุบัน อุตสาหกรรมมะพร้าวของไห่หนานได้ก่อรูปเป็น ห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่ครบวงจร จากข้อมูลสถิติ ปัจจุบันมณฑลไห่หนานมีสถานประกอบการแปรรูปมะพร้าวที่จดทะเบียนประมาณ 1,422 แห่ง ครอบคลุมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้แก่ เนื้อมะพร้าว น้ำมะพร้าว เส้นใยมะพร้าว และกะลามะพร้าว เป็นต้น โดยมีมูลค่าผลผลิตรวมประมาณ 20,000 ล้านบาทต่อปี

มะพร้าวหนึ่งผลสามารถนำทุกส่วน ได้แก่ เปลือกมะพร้าว เส้นใย/กาบมะพร้าว กะลามะพร้าว น้ำมะพร้าว และเนื้อมะพร้าว มาแปรรูปและใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด จนสามารถบรรลุแนวคิด “ไม่เหลือของเสีย” (Zero Waste)

ในด้านการวางโครงสร้างอุตสาหกรรม ปัจจุบันได้ก่อรูปเป็นรูปแบบการเชื่อมโยง 3 ศูนย์ ได้แก่ “ไห่โข่ว-เหวินชาง-ต้งอัน”

- เหวินชาง กำหนดบทบาทเป็นฐานการแปรรูปขั้นต้นและการรวมกลุ่มของแบรนด์
- ต้งอัน มุ่งเน้นการแปรรูปเชิงลึกและอุตสาหกรรมเครื่องดื่มชา/เครื่องดื่มรูปแบบใหม่
- ไห่โข่ว มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งเป็นศูนย์กลางด้านการค้า

ศักยภาพด้านการแปรรูปในแต่ละพื้นที่ก็มีความโดดเด่นเช่นเดียวกัน โดยเมืองต้งอันมีสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุตสาหกรรมแปรรูปเครื่องดื่มชาแล้ว 66 แห่ง และในปี 2568 อุตสาหกรรมมะพร้าวมีมูลค่าผลผลิตทะลุ 2,500 ล้านบาท

สวนอุตสาหกรรมเยว่ถิง เมืองเหวินชาง มีสถานประกอบการที่เริ่มดำเนินการผลิตแล้ว 22 แห่ง โดยในปี 2568 สามารถสร้างรายได้ 7,500 ล้านบาท และสร้างรายได้จากภาษี 140 ล้านบาท

3. การเติบโตของแบรนด์: จาก “ไร้ชื่อ” สู่ “เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียง”

เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2568 “มะพร้าวเหวินซาง” ได้รับการรับรองให้เป็นผลิตภัณฑ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication Product) จากสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติจีน ก่อนหน้านี้ “มะพร้าวเหวินซาง” ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแห่งชาติ และเครื่องหมายการค้ารับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แห่งชาติ มาแล้วตามลำดับ ขณะเดียวกัน “มะพร้าวทองว่านหนิง” ก็ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แห่งชาติเช่นกัน จากเดิมที่เป็นผลิตภัณฑ์ “ไม่มีชื่อเสียง” สู่การมีชื่อและแบรนด์ที่เป็นที่รู้จัก การพัฒนาในรูปแบบแบรนด์กำลังช่วยเปิดพื้นที่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นให้แก่อุตสาหกรรมมะพร้าวของไห่หนาน

4. โอกาสจากท่าเรือการค้าเสรี: นำเข้าเป็นอันดับ 1 ส่งออกเริ่มเปิดตลาด

ในปี 2568 ท่าเรือของไห่หนานมีการนำเข้ามะพร้าว จำนวน 592,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.3 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และมีปริมาณการนำเข้าเป็น อันดับ 1 ของประเทศจีน ในจำนวนดังกล่าว มีการนำเข้าจากอินโดนีเซีย 516,000 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87.2

ช่องทางการนำเข้ามีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดย “เส้นทางด่วนมะพร้าว” จากท่าเรือปาโลของอินโดนีเซียมายังท่าเรือหยางผู่ของไห่หนาน สามารถลดระยะเวลาการขนส่งจากเดิม 40 วัน เหลือเพียง 7 วัน และลดอัตราความเสียหายของสินค้าจากร้อยละ 8 เหลือต่ำกว่าร้อยละ 3 ประสิทธิภาพในการผ่านพิธีการศุลกากรก็ได้รับการยกระดับอย่างมากเช่นกัน โดยระยะเวลาตั้งแต่เรือเทียบท่าจนถึงการนำวัตถุดิบเข้าสู่กระบวนการผลิตเร็วที่สุดเพียง 24 ชั่วโมง

ประกอบกับมาตรการส่งเสริมต่างๆ ของท่าเรือการค้าเสรีไห่หนาน (Free Trade Port) เช่น การยกเว้นภาษีศุลกากรเป็นศูนย์สำหรับมะพร้าวนำเข้า และนโยบายอัตราภาษีเงินได้ของสถานประกอบการและบุคคลธรรมดาในระดับ “15% + 15%” ส่งผลให้ต้นทุนของผู้ประกอบการลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ในด้านการส่งออกก็มีความก้าวหน้าเช่นเดียวกัน โดยในปี 2568 ท่าเรือของไห่หนานประสบความสำเร็จในการส่งออกน้ำมันมะพร้าวสกัดครั้งแรกไปยังประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้ มะพร้าวสดจากไห่หนานจำนวน 19.5 ตัน ได้มีการส่งออกไปยังประเทศเบลารุสเป็นครั้งแรก ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะอื่นๆ เช่น น้ำมันมะพร้าว กะทิ น้ำมันมะพร้าว และน้ำตาลมะพร้าว ก็เร่งขยายเข้าสู่ตลาดต่างประเทศเช่นกัน

5. การยกระดับอุตสาหกรรมไม่สามารถแยกออกจาก “เงินทุนหมุนเวียน”

อุตสาหกรรมมะพร้าวของไห่หนานมีแนวโน้มการพัฒนาที่กว้างขวาง อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการขยายพื้นที่เพาะปลูก การยกระดับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การลงทุนในการแปรรูปเชิงลึกและการเพิ่มมูลค่า หรือการขยายตลาดในต่างประเทศ ล้วนต้องอาศัยเงินทุนสนับสนุน

ในระดับภาครัฐ ในปี 2568 ไห่หนานได้ออกนโยบายใหม่ด้านเงินอุดหนุนและรางวัลสำหรับภาคการเกษตร โดยโครงการที่เข้าเกณฑ์สามารถได้รับเงินสนับสนุนตั้งแต่ 100,000 หยวน ถึง 10 ล้านหยวน ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของโครงการ ขณะที่สถาบันการเงินก็ขานรับอย่างเต็มที่ เช่น ธนาคารไปรษณีย์เพื่อการออมแห่งประเทศจีน (Postal Savings Bank of China) ได้ปล่อยสินเชื่อ จำนวน 2 ล้านหยวน ให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปมะพร้าว เพื่อแก้ไขปัญหาด้านเงินทุนที่จำเป็นเร่งด่วนสำหรับการเริ่มดำเนินการผลิต ธนาคารพาณิชย์ชนบทไห่หนาน (Hainan Rural Commercial Bank) ได้ปล่อยสินเชื่อค้ำประกันเพื่อการประกอบธุรกิจ จำนวน 3.8 ล้านหยวน ให้แก่ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเมืองเหวินซาง ขณะที่ บริษัทประกันสินเชื่อเพื่อการเกษตรแห่งชาติ ผ่านโครงการพิเศษ ได้ให้การสนับสนุนแก่สถานประกอบการแปรรูปมะพร้าวที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ โดยจัดหาสินเชื่อต้นทุนต่ำที่ยกเว้นค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน พร้อมทั้งสนับสนุนเงินอุดหนุนดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1

แปลและเรียบเรียงโดย สปช.ปักกิ่ง

แหล่งที่มา: <https://mp.weixin.qq.com/s/61c7MB7Ca6-8NnUGcJMsQ>

www.opsmoac.go.th/beijing

www.facebook.com/moac.beijing